

πέση· εὐτυχῶς ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν στιβαρῶν χειρῶν τοῦ χορευτοῦ της. Ἐφάνη ζαλισθεῖσα ὀλίγον, κακιά δέ τις γλώσσα ἔλεγεν ὅτι προσεπάθησε νὰ λειποθυμήσῃ, ἀλλὰ μετενόησε ἰδοῦσα ὅτι τὸ σκούνταμα δὲν ἦτο ἄξιον λειποθυμίας.

Ἡ ἐρευνήτης τῆς Τροίας ἐτοιμάζεται νὰ ἀπέλθῃ περὶ τὸ μεσονύκτιον. Εὐγενεῖς κυρίαι ἀποπειρῶνται νὰ τὸν ἐμποδίσωσι χάριν τῆς κυρίας του, ἀλλ' ὁ ἀρχαιολόγος ἀνθίσταται λέγων ὅτι «αὐριον λίαν πρῶτ' θὰ μεταβῇ εἰς τὴν θάλασσαν.»

— Μὴ μεταβῇς αὐριον εἰς τὴν θάλασσαν, τῷ ἀπαντᾷ ἡ κυρία.

— Δὲν δύναμαι νὰ πράξω τοῦτο, ἀποκρίνεται ὁ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοῶν νὰ χάσῃ τὸ λουτρόν του ἰδιοκτήτης τοῦ Ἰλίου Μελάθρου.

Μάταιαι αἱ προσπάθειαι τῶν κυριῶν· μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν ὁ Μυκηναῖος ἤρως ἀπέρχεται ἵνα περὶ τὴν πέμπτην τῆς πρωίας «μεταβῇ εἰς τὴν θάλασσαν.»

Εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον πρεσβευτῆς γείτονος ἔθνους φαίνεται δυσηρηστημένος ζητῶν ἐξηγήσεις παρὰ κυρίας γνωστῆς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον μεθ' ἧς ἐπὶ πολὺ συνωμύλει.

Ὁ κ. Α. λυπούμενος διὰ τὴν ἑλλειψιν *souper* ἐκδικεῖται ἐπιτιθέμενος εἰς τὰ *fruits glacés*, *Sandwiches*, τσοκολάτες καὶ λοιπά.

Ἡ Κυρία Π. παρουσιάζει εἰς τὴν κυρίαν Τ. τὸν κόμητα ἢ ὑποκόμητα γερμανὸν δεινὰ...

— *Nous courions à votre recherche Madame R* τῇ λέγει: Ἡθελε καὶ καλὰ καὶ σώνει νὰ τῆς παρουσιάσῃ τὸν κόμητα. Ἔστω.

Ἡ κυρία Φ. ἔχει καὶ πάλιν ὄχι μόνον πολεμικοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ καὶ ὕψος ὅπως ἀρειμάνιον, ἐνῶ ὁ σύζυγός της διακρίνεται ἐπὶ δειλία καὶ ὑποταγῇ.

Τέλος ὁ λάμπρος οὗτος χορὸς ἐτελείωσε διὰ τοῦ *cotillon* ὡς συνήθως, κατὰ τὸ ὁποῖον, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, τὴν ἐπαθε ὁ φίλος μας ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ Γ. πέσας ὅτε ἐστροβιλίζετο μετὰ τῆς δεσποινίδος Β.

Looking-Glass

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ.

(1879)

V

Διδάνι στέλνουμε 'ς τὸ Τίμιο Ξύλο

Ποῦ ἐδασάνισε τὸ θεῖο Σῶμα·

Πῶς τὸ τραγοῦδί μου νὰ μὴ τὸ στείλω

Καὶ 'ς τῆς ἀρρώστειας σου τὸν πόνο ἀκόμα ;

Ἐ τοῦ μαρτυρίου του τὴ μαύρη ὥρα

Φάνηκε πλιότερο Θεὸς πῶς εἶνε·

Καὶ σὺ, περισσότερο σκορπίζεις τώρα

Ἀγάπης ἄρωμα, λευκὲ μου κρίνε!

Θέλω ἡ ἀρρώστεια σου, θέλω κι' ἐμένα

Μὲ τὸ φαρμάκι της νὰ μὲ ποτίσῃ...

— Χριστέ, σταυρώθηκε ληστής μ' ἐσένα,

Μὰ τὸν παράδεισο τῶχες χαρίσει !

VI

Σὰν τὴ βροχὴ ποῦ πέφτοντας 'ς τὴ γῆ τὴν ἀνασταίνει,

Ἔτσι τὸν πόνο μου ξυπνᾷ,

Ὅταν τὴν κάνουν κι' ἀρχινᾷ

Νὰ κλαίῃ λυπημένη.

Σὰν τὴ βροχὴ ποῦ πέφτοντας 'ς τὴ γῆ τὴν ἀνασταίνει...

Σὰν τὴ δροσιὰ ποῦ τρέφοντας ἀνοίγει τὸ λουλοῦδι,

Τὸ δάκρυ της ὅταν κυλᾷ

Ἔτσι ξανοίγει πρὸς καλὰ

Τῶν ῥόδων της τὸ χνοῦδι.

Σὰν τὴ δροσιὰ ποῦ τρέφοντας ἀνοίγει τὸ λουλοῦδι.

Σεῖς ποῦ νὰ κλαίῃ τὴν κάνετε, ἄς εἴστ' εὐλογημένοι !

Ὅταν κλαῦμένη τὴ θωρῶ,

Περσσότερο τὴ λαχταρῶ,

Περσσότερ' ὠμορφαινεῖ

Σεῖς ποῦ νὰ κλαίῃ τὴν κάνετε, ἄς εἴστ' εὐλογημένοι !

Κωστής.

APPABΩNIZONTAI

αἱ δούλαι τοῦ θεοῦ
Ἀπόκριω μὲ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ **Οἶνον** **Ἀδελφῶν Οἰκονόμου** (Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου) εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγνότητος, τῆς θείας των γεύσεως καὶ τῶν ὑγιεινῶν των ιδιοτήτων. Τοιαύτας χρυσᾶς νύμφας ὡς τὰς **Ἐμδοτίλειας** τῶν **Οἶνων Ἀδελφῶν Οἰκονόμου** (Μεγάλῃ κεντρικῇ ἀποθήκῃ ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου, Ὁδὸς Σταδίου) οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναίαι. Καὶ τὰς ἀλλάζετε δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας. **Amours nouveaux, changez des belles.**

BIBLIA

πάσης ὕλης οἱ θέλοντες νὰ ἀναγγέλλωνται διὰ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, βιβλιοπώλαι ἢ συγγραφεῖς, ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ἀντίτυπον. (Διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ **Μέλλοντος**, ὁδὸς Θεσπίας, ἀρ. 12).